உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

“ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு”

மலர் சு	ஆங்கீரச ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1933 ௵ பிப்ரவரி ௴	இதழ் உ

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்

4-வது சைவ இளைஞர் கூட்டம்

(திருவிற்கோலம்—31-12-32)

தலைவர் - திருவாளர் - தி. கு. கி. நாராயணசாமி நாயடு அவர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

“இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினுர்
வளமை போய்ப்பிணி யோடு வருதலால்
உளமெ லாம்ஒளி யாய்மதி யாயினுன்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே.”—அப்பர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோழர்களே!

ஈண்டுக் குழுமியுள்ள சைவ இளைஞர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கப் பணித்த வரவேற்புக் கழகத்தார்க்கும், ஏனைய கெழுதகை நண்பர்கட்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். அடியேன் இளையன்; குணம் பொல்லேன்; குற்றமே பெரிதுடையேன். குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதும் நுங்கள் கொள்கை கண்டு சிறியனேன் இக்கூட்டத்துக்குத் தலைமைபூண இசைந்தேன். ஆகவே என்மாட்டு நிகழும் துரிசுகளைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

அறமறக் கிளர்ச்சிகள் வீறிட்டு நிலவும் இந்நாளில், இக்கூட்டம் தொண்டை நாட்டு எண்ணான்கு பதிகளில் பதினான்காம் பதியும், சைவக்

கன்றின் கைகண்ட தமிழ் மறையும், சிவப்பிரகாசக் கற்பனையும், விற்கோலம், கூவம் என்னும் வழக்குமுடைய இத்தலத்தில் இம்முறை ஈண்டியிருக்கிறது. இவண் இறைவன் நல்லதிசயனுய் - உமையொருபங்கனுய் - மூவருண் முதல்வனுய் - புரங்கள் வெந்தற விற்கோலச் சேவகனுய், செல்வம் அருளி, மறையங்கம் தொகுத்து, ஆகமம் வகுத்து வீற்றிருப்பதைச் சிந்தித்து வந்தித்து என் பணி மேற் செல்கின்றேன்.

இளைஞர் இயக்கம் சைவ உலகுக்குப் புதியதன்று. பிள்ளை சைவவான் பயிர் ஓம்பினர். நம்பி அதன் களை களைந்தார். இளைஞர் சாத்திரம் வகுத்துச் சைவநாதரானர். கண்ணப்பர் பணியும் தந்தை தாளற வெறிந்தார் பரிசும் இளைஞர் திறன்களே. அப்பூதியடிகள் தொண்டுக்கும் சிறுத்தொண்டர் தொழிலுக்கும் துணை செய்தவர் சைவச் செம்மல்களேயாவர். இன்னோன்ன வரலாறுகளில் சைவம் சாதியாக நிலவாது செந்நெறிச் சமயமாக நாட்டில் நிலவி, மறந்தரு நீநெறி மாற்றி, வாய்மை நெறி அறந்தர விளங்கியது கருதற்பாலது. சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்! இவ்வியக்கம் சமய இயக்கமென்று தெளிமின்! சாதி யியக்கமென்பதை விடுமின்!

சிவன் - சைவம் - சைவர்

சிவனெனும் நாமமுடைய செம்மேனியெம்மான் முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருள்; பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியன்; தென்னுடையவன்; எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்; மனவாசகங் கடந்தவன்; மாதிருக்கும் பாதியன்; குறைவிலா நிறைவன்; கோதிலாவமுதன்; ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பன்; அன்பன். இவ்வன்புச் சிவத்தொடு சிவணியது சைவம். இஃது, 'இதுவாகும் அது வல்லவெனும் பிணக்க தின்றி நீதியினல் எல்லாம்' தன்னகத்தே காணும் அழகியது. வாழ்வெனும் மையல் விட்டு, வறுமையாம் சிறுமை தப்பி, தாழ்வெனுந் தன்மையாலே இதில் சார்வார் சைவர். எந்நிலையில் நின்றாலும், எக்கோலம் கொண்டாலும் சங்கரன் தாள் மறவாமை இவர் தம் இயல்; பணி செய்து கிடப்பதே இவர் தம் கடன். இவர்கள் காலைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே, அவன் அருட்பெருங் கடலில் தோய்ந்து திளைத்து, 'இருள் கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே! போனந்தம் போது வைக்கும் பெருமானே!' என்று என்பு நைந்துருகத் தழலது கண்ட மெழுகது போல அன்பாலழுது அரற்றி அர்ச்சனைப் பாட்டேயாகப் பாடிப் பசி தீர்ந்து பாவிப் பிணி களைந்து எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிருக்கும் அன்பர்கள்; தங்கள் நிலையினின்றும் கலங்காத் திண்ணியர்கள். இவற்றால் நம்மை அறிந்து நமது கடமைகளை ஆற்றுதற்குரிய துணை நலங்களை மேல் ஆய்வாம்.

உடலோம்பல்

உறுதுணையாவன உயிரும் உடம்பும் இவற்றுள் உடலை வளர்க்க உயிரும் வளர்தலின், உடல், உயிரின் நிலை காட்டும் ஆடியென்க. உடல் கொண்டு திறம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேர்கின்ற மாண்பை ஓர்ந்து, உட

லமைப்பை வியந்து, 'ஊன் உடம்பு ஆலயம்' என்றும், 'மநியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை' என்றும் திருமூலர் சிறப்பித்தனர். அவரே சிவலிங்கம், சிதம்பரம், சதாசிவம், திருக் கூத்து யாக்கை வடிவென்று அமைப் பழகை வியந்தோதினர். மனத்துயர் ஒழிய ஈகை வினைத்துறை நின்ற துறவி - நம் குரவர், 'மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே' என்றும், 'வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோ பிறவி மதித்திடுமின்!' என்றும் அருளி யதை ஈண்டு நோக்குங்கள்! தொண்டர்கள் வரலாற்றில் போந்த காளை களின் கவினும், கன்னிமார் வனப்பும் உடற் கட்டழகை அறிவிப்பன வல்லவோ? அதில் காணும் யானையேற்றம், குதிரை யேற்றம், வாட் பயிற்சி, விற்பயிற்சி முதலியன உடலோம்பும் துறைக ளல்லவோ? பூரிக்குங் காற்றை இருகாலும் பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர் குறிப்பென்னை? இளமை காத்தலன்றோ? உறுப்புச் சிவக்க, உரோமங் கருக்க, புறப்பட்டுத் திரி கின்ற வாயுவை நெறிப்படவுள்ளே ஈர்த்தல் எற்றுக்கு? உடற்கட்டுக் கன்றோ? உடம்பினுள்ளுறு பொருள் கண்டு உடம்பினை ஓம்புங்கள்! உடலை இழுக்கென இகழாதீர்கள்! உடலை வளர்க்கும் உபாய மறிந்து உண்பன உண்டு, உடலை வளர்க்கும் முகத்தால் உயிரை வளருங்கள்!

கல்வி

'துணை யதுவாய் வருவது தூய நற்கல்வி' யாதலால் கடவுளைக் கல்வி யாகவும் அப்பர் அருளினர்.

> கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன்
> செல்வம் மல்கு திருக்கானூ ரீசனை
> எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவர்
> சொல்லி டீர்நுந் துயரங் கள்தீரவே

இவ்வாறு தயாமூல தன்மவழிநின்ற அப்பர் அருளியதன் கருத் தென்னை? கல்வி, இறைவன் இலக்கணத்தைப் பயிலநற்றுணை செய்யு மென்பதேயாகும். இறைவனைக் கல்வி யென்றது முகமன். கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக் கருத்திலுள்ள கண்கொண்டு எல்லா விடத்து முள்ள இறையைக் காண்கின்றனர். கல்லாதவர்கள் அவன் கலப்பறிவ தில்லை. கல்லாதவரைக் கண்டால் நம்மை அஞ்சுமாறு மணிவாசகமும், கல்லா மனிதர் - கயவருலகினில் பொல்லா வினைத்துயரென்று மந்திரமும் அறிவுறுத் தலை நினைந்து, கற்பன கற்று, அக்கற்றதினாலாய பயனைத் துய்மின்! கற் கின்றவாறு செய்மின்! கழிந்தறும் பாவங்கள்!

குறிக்கோள்

கல்வியால் அறிவு விளங்கப் பெற்ற ஒருவன் குறிக்கோளை இளமை யில் கோலல் நலம். குறியறியாமை பிறவிப் பயனைக்காட்டாமையால், அங்கத் தில் அசைவு காணும் வயதுவரைப் பணிபூண் டொழுகிய அரசர்பெருமான்,

> பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
> மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து

கோலனுப் கழிந்த நாளுங் குறிக்கோளில் லாது கெட்டேன்

என்று இரங்கியது காண்க. இக்கூற்றுக்கொண்டு குறிக்கோள் யாது என்று வினவலாம். அவ் வினவிற்கு அப்பர் அருளுரை கொண்டு விடை இறுப்பல்.

ஊனுக்கும் இன்பம் வேண்டி யுழலாதே
வானுக் கும்வழி யாவது நின்மினே!

இவ் வுரையில் அழிவும் ஆக்கமும் மிளிர்தலைக் கூர்ந்து நோக்கி அவ அவர்கட்கு ஏற்ற முறையில் குறிக்கோளொன்று கொள்க. ஆனல் மேற் கொள்ளும் எவையும் இவ் வடிப்படையின் மேல் எழுவதாக.

தமிழ்

திருமுறை ஆசிரியர்கள் தமிழால் இறைவனை 'நன்றாய்த் தமிழ்ச் செய்'தவர்கள்; ழகர இனிமையை நன்கு துய்த்தவர்கள். முத்தமிழ் விரகர் பாடலொன்றில் ழகர இனிமை தருவது காண்க.

பாழியுறை வேழம்நிகர் பாழமணர் சூழுமுட லாளர் உணரா
ஏழினிசை யாழின்மொழி யேழையவள் வாழுமிறை தாழு மிடமாங்
கீழ்மைசொள் மேழுலகில் வாழரசு சூழரசு வாழ வரனுக்
காழியசில் காழ்செய வேழுலகில் ஊழிவளர் காழி நகரே.

திருமுறைகளில் பொங்க யாப்பு, சந்தம், சித்திரக் கொழிப்புகளை யென்னென்பேன்? தமிழ்ப் பொழிலென்பனே! தமிழ் மாருதமென்பனே! தமிழும் சமயமும் பூமகளும் பொருளுமென விராவி நிற்பதை உன்னுங்கள்! தமிழ் மலரின் மணமன்றோ 'திருமுறைகள்'! அடங்கன் முறை - தமிழிசை நூல். திருவாசகம் - ஒப்புயர்வில்லாத் தமிழ் வாசகம். திருச்சிற்றம்பலக் கோவை - தமிழின் தொன்மைக் கோவை. திருமந்திரம் - அநுபவ மறை மொழித் தமிழாகமம். ஆலவாயுடையார் திருமுகம் - முதல் தமிழ்த் திரு முகம். திருக்கைலாய ஞானவுலா - தமிழின் ஆதியுலா. திருமுருகாற் றுப்படை - தமிழ்ச் சங்க நூல். திருத்தொண்டர் வரலாறு சொல்புராணம் - தமிழ் வரலாற்று நூல்களில் தலை சிறந்தது. இவைகள் நமக் கறிவிப்ப தென்னை? நந்தம் சமயம் தமிழ்ச் சமயம் என்பதையும், தமிழ் வளர்ச்சி யில் நம் சமயவளர்ச்சி யிருப்பதையும் அறிவிக்கின்றன. தமிழை வளர்க்க, சமயம் வளரும். சமயத்தை வளர்க்க, தமிழ் வளரும். ஆதலின் தமிழையும் சமயத்தையும் இணைத்து ஓம்புங்கள்!

நூல்

கல்வி கரையிலாதும் கற்பவர் நாள் எல்லையுட்பட்டு மிருத்தலான் தெள்ளிதி னுய்த்து அமைவுடைய நூற்களைக் கலைமாச் செல்வர் கருவூலமாகத் தேடி வைத்தனர். அவையே கற்பனை கடந்த பழம் பாடல்களாம் திரு முறைகள் - சாத்திரங்கள். அவற்றின்பால் நாம் கவலை செலுத்துவ தில்லை. அறவோரை - துறவோரை - அடிகண்மாரை - பாவையாய் நிறுத்திப் படமாய்த்தூக்கி வந்தனை வழிபாடு இயற்றுகிறோம். ஆனல் அவர்தம் நூலொன்றுபற்றி உள்ளக் கிடக்கையை அறிய ஒருப்படுகிறோ மில்லை.

வேட நெறியறியார் வேடம் பூண்டென்பயன்? பிறமொழி சமய நூல்களுக்கு எத்தனை எத்தனை தொகுப்புகள் (Compilations), வகுப்புகள் (Classifications) உரைகள் (Annotations), நுண்மாண்புகள் (Esoterisms), அபிதானங்கள் (Encyclopaedias), அகராதிகள் (Dic-tionaries), சுருக்கங்கள் (Epitomes), ஆராய்ச்சிகள் (Researches) செவ்விய முறையில் மூலநூலின் கருத்தைப் பல படியாகப் பரப்புகின்றன. சிறப்பாக விவிலிய நூலுக்கு இதுவரைப் போந்த வழிநூல்களும் சார்புநூல்களும் கணக்கிறந்தன. அந்நூலுக்கு எல்லா மொழி வாணரும் பலவகை நூற்களை யாத்தனர். அவை பலமுறை அச்சேறிப் பல படிகளை வழங்கி இருக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் பதிப்புகள் வாசகர்களின் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவரும் முறையில் வழங்கப்படுகின்றன. நம்நூல்களின் கதியைச் சிந்திமின்! அன்பர்களே! காலங் கடந்த சமயமென்ச் சைவச் சிறப்புச் சாற்றிச் செம்மாந் திருப்பதின் பயன் யாதுகொல்? அன்பாகமமாம் பெரிய புராணத்திற்கு இற்றை நாள்வரை பாட்டு முதற் குறிப்பும் காணவில்லை. பதிப்போ பல. வெட்கம்! வெட்கம்!! சாதிப்பூசல், சமயப்பிணக்கு, இறுகிய நெஞ்சு, குறுகிய நோக்கு, இன்னபிற பரந்த கொள்கையும், விரிந்த நோக்கு முடைய சைவத்தைச் சுயநலச் சூழலில் ஆழ்த்திவிட்டன. 'அழுக்கினை யோட்டி அறிவினை நிறை'மின்! 'பனுவல் திறங்கற்று நாடெங்கும் நாட்டு'மின்! அரித்து எரிக்கும் நோய்களை நூலின் நந்தாவொளியால் இரிந்தொழியச் செய்மின்! முடிந்த முடிவாக நம் நூல்களை ஓம்புதலால் மொழியையும் நாட்டையும் நல்லாசிரியன்மார்களையும் ஆதரிக்கும் அறிவறிந்த மக்களாவோம்.

சமயப் பொறை

பலசமயிகள் நடுவண் வாழுநர்க்கு சமயப் பொறை வேண்டுவதே. எவ்வகைச் சமயத்தையும் சோதிக்கில் தொடர்ச்சியில் ஒன்றே. அங்குக் காணும் யாதொரு தெய்வமும் மாதொருபாகனே. 'ஒருவனே தேவன்' என்றும் 'தெய்வம் ஒன்றென் றிரு' என்றும் ஒருமைகண்ட சமயத்தில் பேதித்துப் பிணங்குதல் எற்றுக்கு? விரிவிலா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயம் செய்து எரிவினாற் சொல்லின் அதுவும் பரனுக்கு ஏற்றதென ஏற்க. இறைவன் 'பரவுவாரையும் உடையார் பழித்திகழ்வாரையும் உடையார்' ஆதலின் நம்மை இகழும் எவரையும் இகழற்க.

கல்வெட்டுக் கலை

தென்னாடு, சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமுடைய கோயில்கள் மலிந்தவிடம். அக்கோயில்களில் எதிர் காலத்தின் சிறப்புக்குக் கற்பனை கடந்த சரித்திரங்கள் கல்மேல் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பயனைப் பெற்றுச் சிறப்பு எய்தாது சிதைத்து வசைகள் பெறுகிறோம். உண்மைகாணும் வேட்கை மிக்கிருக்கும் இந்நாளில் கல்லெழுத்தைப் புறக்கணிக்கும் புன்மை நம்மாட்டுண்டு என்று கூறல் மிகையாகாது. கல்வெட்டுக் கலையின்றேல் திருவிடை வாய்த் தேவாரமேது? சரித்திரக் குறிப்பு ஏது?

பொதுவாக இக்கலை தமிழர்க்கும் சிறப்பாகச் சைவர்க்கும் வேண்டுவதை கண்டு எடுத்துக் காட்டுவல்.

௧. திருநாவுக்கரசர் சரிதம் ௧௪௧௬-வது செய்யுளில் வரும் குணதர வீச்சரம் - இராஜ ராஜீச்சரம், கங்கை கொண்ட சோளீச்சர மென்றாற்போல, அரசன் பெயரால் அமைந்தது. இவ்விடத்துக் காலக்கணக்கரால் கணிக்கப்படும் மன்னன், முதல் மகேந்திரவர்மன். அவன் விருதுகளில் 'குணபரன்' என்பது ஒன்று. இதனால் குணதர மென்பது குணபர மென்றிருக்க வேண்டு மென்பர் சரித்திர அறிஞர்.

௨. புகழ்ச்சோழர் தொண்டின் ௧௩-ம் செய்யுளிலும், இடங்கழியார் வினையின் ௩-ம் செய்யுளிலும் வரும் துலைப்பொன் துளைப்பொன்னு யிருத்தல் வேண்டும். 'விடேல் விடுகு கல்லால் துளைப் பொன் அறுபதின் கழஞ்சரை' - 'சுட்டி வெட்டிச் சூட்டுக்குத் தந்து காச்சாற்றி கை செய்து கழஞ்சிற்பொத்த துளைப்பொன் உரையும் துளையும் வழுவாது' என்பன போன்ற சாசன வரிகளால் இது தெளிவு. இதன்விரி தமிழ்ப் பொழில் முதல் துணர் ௯அ-ம் பக்கம் பார்க்க.

௩. கோட்புலியார் செயல் ௯-வது பாவில் வரும் திருப்படிமற்று, திருப்படி மாற்று யிருத்தல் வேண்டும். கலிக்கம்பர் ௧௯-வது செய்யுளில் திருப்படிமாற்றென இப்பொருளில் வருதலாலும் பலசாசனங்களிலும் இவ்வாறே காண்பதாலும் திருப்படி மாற்றென வழங்குதலே சாலச் சிறப்புடைத்து. இவை ஓரெழுத்துப் பிழையாதலை ஓர்க. இவையன்ன பலப்பல.

சோழர் இராஜாங்க முறைமையில் ஊர்காக்க வாங்கப்பட்ட வரியின் பெயர் பாடிகாவல் என்பர். ௫-வது திருமுறை ௭அ-வது பதிகத்தில் ௨, ௯ பாக்களில் பாடிகாவல் வருவது கொண்டு, நாவுக்கரசர் காலமாகிய பல்லவர் காலத்தும் அது நிலவியது அறிகிறோ மல்லவா? இவையன்ன நுணுகிப் பயில அறிவோம்.

பணி

முன்னர்ப் பலர் பல பணிகளை வகுத்தனர். அவற்றைக் கால எல்லை நோக்கி விடுத்து நாட்டின் பொருளாதாரம், நம் சமாஜ நிலை, இளைஞர் நிலை முதலியன கருதி என்னைக் கவர்ந்துள்ள பணிகளை உங்கள் முன் கிளத்துகிறேன். அவற்றில் புரிய வல்லவற்றை ஏலுமாறு ஆற்ற வேண்டுகிறேன். பண்முறைத் தேவார நூல்களின் எழுவாய் இறுவாய் இரண்டிலும் காலத்தால் இயைந்த பதிகங்க ளிருக்கின்றன. இடைப்பட்ட ஏனைப்பதிகங்களை யாப்பு வகையிலும், பண் வகையிலும் கூட்டிக்காலம் பற்றி நூல்களை முன் பின் முன்னோர் வைத்தனர். அவைகள் நெறியான சட்டதிட்டங்களின் கீழ் வகுக்கப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. இன்ன பண்ணின் கீழ் இன்ன பண் வர வேண்டியது என்ற நியதியும் காணப்படுமாறில்லை. இப்பண்களைப் பற்றிய விவரமும் தெரியவில்லை. இவ்வகை வகுத்த காலம் யாப்பிலும் பண்ணிலும் நாடு தோய்ந்த காலம் போலும்! சேக்கிழாரது

நூலுக்குமுன் இவ்வகுப்பு ஏற்பட்டது சிந்திக்க உரியது. மூவர் பாடலை வகுக்கப் பெரிய புராணம் ஒரு கருவி நூலாகும். தல முறைப் பதிப்பு யாத்திரைக்கும் தல சரிதத்துக்கும் துணை செய்வது. இப்பதிப்புகளில் பதிகத்தின் மேல் தீட்டியுள்ளபதி, பதிகம் அருளிய இடமா? பாடலில் பயின்ற இடமா? என்பது சிக்கறுக்கப்படவில்லை. கோத்திட்டை - கோவலூர்ப் பதிகம் பரங்குன்றிலும், ஆரூர் ஆதிரைச் சிறப்பான 'முத்துவிதான'ப்பதிகம் புகலூரிலும் அருளியன அல்லவா? நடு நாட்டுத் தலமாகிய இடையாற்றுக்குச் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றே சுட்டப்படுகிறது. இப்பதிகத்தில் இடைமருது விடாது வருகிறது; இது நாட்டுத் தொகை, ஊர்த் தொகை, க்ஷேத்திரக் கோவை போன்று பதிகந் தொகை கூறும் பதிகமாகவும் காணப்படுகிறது. இப்பதிகத்தின் தலைப்பு, சில பிரதிகளில் இடையாற்றுத் தொகையென்று காணப்படுவதை ஈண்டுக் கவனிக்க. சேக்கிழார், சுந்தரர் சரித்திரத்தில் இப்பதியைச் சுந்தரர் வணங்கி வழிபட்டதாகக் கூறினரில்லை. இவ்வித ஐயப்பாடுகள் இருந்தும், அது, பாடல் பெற்ற தலமாக எண்ணப்பட்டு வருகிறது. சம்பந்தர் சுந்தரர் இருவரும் வேள்விக்குடி, துருத்தி இரண்டையும் சேர்த்துப் பாடியிருப்பதால் எத்தலத்திற்கு இப்பதிகங்களைக் கொள்வது? இவையோடு ஒத்த பல ஐயப்பாடுகளைப் பெரிய புராண நூலோடு ஒத்திட்டு ஒற்றுமை வேற்றுமை கண்டு சிக்கறுத்து ஒழுங்கு படுத்தல் வேண்டும். திருவாசகச் சிக்கல்களை மறைமலை யடிகள் எழுத்திற் காண்க. கால வேட்கை கருதிச் சேக்கிழார் வாக்கை ஆதாரமாகக்கொண்டு, மூவர் பதிகங்களைக் காலவரிசையில் (Chronologicalorder) வகுத்துத் தலைப்பில் அருளிய இடம், பண், எண் இட்டுக் குறிப்புடன் கோவை செய்து பண், தல, வரிசைகளை அநுபந்தமாக அமைத்தல் நலம். இவ்வகைப் பதிப்பு மூவரைப் பயிலும் இலக்கிய மாணவர்கட்குப் பெரிதும் பயன்படுவதைச் சமாஜம் கருதி, இம்முறையில் பதிப் பொன்று வெளியிடுமாறு பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கிறேன்.

நக்கீரர், கபிலர், பரணர், பட்டினத்தார் இவர்களைப்பற்றிய கருத்து வேறு பாட்டுக் கேள்விகள் வந்தும் வராதனவாக விருக்கின்றன. கோவையார், நம்பியாண்டார் நூல்கள் திருமுறையில் புகுதலைப்பற்றியும் கேள்விகளிருந்து வருகின்றன. திருமுறை கண்ட புராணம், திருப்பதி பதிகக் கோவைகளின் ஆசிரியர் உமாபதியார் என்பது 1911ஆம் வரை நாவலர், பண்டிதர் உள்ளிட்ட பதிப்பாசிரியர்கட்கு ஐயப்பாடே. பெரிய புராணப் பகுதிகளைச் சேக்கிழார் அடிமை, கவின், சரிதம், சரிதை, செய்கை, செயல், தவம், திறம், தொண்டு, தொழில், நலம், நினைவு, பணி, பரிசு, புகழ், வளம், வினையென நுதலியிருக்கப் புராணமென வழக்கில் அடிபடுமாறு செய்வானேன்? இது நிற்க. நூல்களைச் செப்பம் செய்யும்போது செய்யுள் நூல் யாவற்றிற்கும் பா எண்ணிட்டு முதற் குறிப்பு முதலியன வகுத்தல் எப்பதிப்புக்கும் எக்காலத்திற்கும் உதவும். பின் வருவோர் மீண்டும் இவ்வேலையில் காலத்தைப் போக்காது பிற பணியில் காலத்தைப் போக்க உதவுவதை நினைந்து யாவரும் இதனைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

மூவர் பாடலில் சமண சமயிகள் ஒழுக்க நிலையைத் தனியே பிரித்து வகுத்துக் காட்டல் அகச்சான்றில்லாச் சமணர் கழுவேற்றத்திற்குச் சிறந்த கழுவாயாகுமென நினைக்கிறேன். அருவுருவமாக வரும் தேவாரப் பாடல் களை வகையாகக் கோவை செய்தல் சமரச சன்மார்க்கம் விரும்புநர்க்கு ஒரு நல் விருந்தாகும். திருமுறைகளில் குறிப்பிட்ட பொருளைக்காண நூல்முற் றும் துழவித் துழவிப் பார்க்கும் அவசியம் நேர்கிறது. இவ்விதம் பார்க்கக் கால எல்லை அதிகம் வேண்டியிருப்பதால் நூலின் சிறப்பு, பயன்படாது போகிறது. இதனைப் போக்க அபிதானமும் அகராதியும் தனியே வேண் டும். ஒவ்வொரு நான் முடிவினும் இவ்வகைக் கோவை செய்யின், முயற்சி எளிதாகும். சிறுவர்களுக்கெனப் படிப்படியாகப் பாடல்களைத் தாளக் குறிப்புடன் தருதல் ஆசிரியர்கட்கு வழி காட்டியாக (Guide) இருக்கும். 'ஓவியம் உணர்ந்த அறிவாதலின்' ஓவிய வல்லுநர், வர்ணனைக்குத்தகச் சில ஓவியங்கள் தீட்டலாம். படமெடுக்கும் ஆற்றலுடையார் தாராசுரப் பெரிய புராணப் படிமங்களை எடுத்து வெளியிடின், நம் சமயம் சிற்பங்களில் புகுந்து சிறப்பெய்தியதைப் பிறநாடு அறிய நற்றுணை செய்யும். நூல் முகப்புக்குரிய மூவர் யாத்திரை வழிப் படம் வரைதல் தரைச் செலவின் சிறப்புகளை அறியவுதவும். இறைவன் மாட்டுள்ள சின்னங்களின் கதை, புராதனக் கதை இவைகளைத் தொகுத்தெழுதி அவைகளின் தத்துவக் கருத்தையும் நுண் மாணுழைப் புலமைக் கழகத்தார் (EsotericSection) தனியே வெளியிடுதல் வேண்டும். அருவுரைகளை அகர முறைப் படுத்தல் சொற்பொழிவாளர்க் குத் தகுந்த நூலாகும். சமாஜம் அரசாங்க சாசனசாலை அதிகாரிகள் உத் தரவு பெற்றுத்தந்தால், சிவத்தலங்களில் காணப்படும் கல்வெட்டிலுள்ள சமயக் குறிப்புகளை எழுத நினைத்துள்ளேன்; பெரிய புராணத்திற்குக் கல் வெட்டுச் சான்றுகளைக் குறிப்பெடுத்துச் சேர்க்கவும் எண்ணியுள்ளேன். ஆதலால் சாசன சாலையோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது சமாஜக் கடமைகளில் சிறந்த ஒன்றாகும்.

செல்வன் கழலேந்தும் செல்வீர்!

தீண்டாமையைப் பற்றிய கருத்து சமாஜ உரை நிகழ்ச்சிக் காலத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு, இக்கூட்டம் இனிது முடியத் தங்கள் ஆதரவு வேண்டி என் சிற்றுரையை முடிக்கின்றேன். இத்துணைக் காலம் என்னுரைக்குச் செவி சாய்த்த உங்கட்கு என் வணக்கம் உரியதாகுக.

செந்நெறிச் சைவம் வாழ்க!
திருநெறித் தமிழ் வாழ்க!!

[குறிப்பு:—சந்தாவை இம்மாத முதலில் அனுப்புவதாக வாக்களித்த அன்பர்கள் சந்தாவையும், வி. பி. அறிக்கை கிடைத்தவுடன் சந்தாவை மட்டும் மணியார்டர் செய்து, வி. பி. யைத் திருப்பிவிட்டு வி. பி. ரிஜிஸ்தர் செலவைச் சமாஜத்துக்கு நஷ்டப்படுத்திய அன்பர்கள் ஷெ வி. பி. செலவு அணா மூன்றையும் இவ்விதழ் கிடைத்தவுடன் அனுப்ப வேண்டுகிறேன். இங்ஙனம்: காரியதரிசி.]

சொற்பொழிவுக் குறிப்புகள்

[ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, பி. ஏ., எல். டி.,]

(மலர், 5, இதழ் 11, 280-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(v) கல்வி செய்யும் கலக்கம் - ஓயா ஐயமும் ஆராய்ச்சியும். படிப்பின் முடிவின்மை. உயிர்க்குறுதி பயக்கும் சிரிய நூல் சில ஐயந்திரிபறக் கற்று, கற்றவழி நிற்றலால் உண்மை விளங்கல்.

8 இடர்தாண்டும் உபாயம் அன்பு.

(i) (அ) "பத்தித் துறையிழிந் தானந்தவாரி படிவதனல்
புத்தித் தரங்கத் தெளிவ தென்றோ?" (கந்தரலங்காரம்)

(ஆ) "ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா; சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி" (சம்பந்தர்)

(ii) இறைவன் திருவடி மறைவிலிருந்து கொண்டு ஐம்புலனை வெல்லலாம்.

(அ) "சார்புணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்"

(ஆ) "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை, அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு" (திருக்குறள்)

(இ) "பொக்கம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துக்கந் தீர்வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ
தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன்
நக்கன் சேர்நல்லம் நண்ணுதல் நன்மையே". (அப்பர்)

9 ஐம்புலனுக் கடிமைப்பட் டுழல்வோரும் ஊக்கத்துடன் போராடத் தொடங்கலின் பயன்.

(i) "அல்ல லாக ஐம் பூதங்கள் ஆட்டினும்
வல்ல வாறு சிவாயநம என்று
நல்லம் மேவிய நாதனடி தொழ
வெல்ல வந்த வினைப்பகை வீடுமே"

(ii) "முன்னை நான்செய்த பாவ முதலறப்
பின்னை நான் பெரிதும் அருள்பெற்றது
அன்னமார் வயற் கோழம் பத்துள்ளமர்
பின்னல் வார் சடையானைப் பிதற்றியே" (அப்பர்)

10 சைவம் சன்மார்க்கம். சைவ ஒழுக்கம் போற்றல்வேண்டும்.

(i) தற்காலச் சைவர் தம்மொழுக்கம் போற்றாமை.

"புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரியா நிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை ஈசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவு கின்றாரே !"

ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து ஆன்பூசை செய்தலினவசியம்.

(ii) தற்காலச் சைவர் சிலர் போலிச்சமாசம் பேசித் தமக்கென ஒரு நெறியுங் கொள்ளாது வறிதே மாளல்.

(iii) சமயப்பொறையும் தன் சமய ஒழுகலாற்றில் நிலைத்து நிற்றலும் மாறுபடுவனவல்ல. சைவம் பிறசமயங்கள் மாட்டுக்கொண்டிருக்கும் பரந்த நோக்கு.

(iv) "விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே
எரிவினாற் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்" (அப்பர்)

"ஓதுசம யங்கள்பொருள் உணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்,
யாதுசமயம் பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி,
நீதியினால் இவை யெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நிற்பது யாதொருசமயம் அதுசமயம் பொருள்நூல்,
ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறையா கமத்தே
அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக்கீ ழடங்கும்"
(சிவஞான சித்தியார்)

11 உலகில் சைவ நெறியைப் பொன்ற விடாது காத்தல் சைவர் சிறப்புக்கடன்.

(i) சைவ நூல்களைப் பேணல்.

(ii) கோயில்கள், மடங்கள், சபைகள் என்னும் சைவ ஸ்தாபனங்களை நன்னிலையிலிருக்கச் செய்தல்—இவற்றின் வாயிலாய்ச் சைவஞானம் பரப்பல்.

(iii) தமிழ் வளர்த்தல்.

12 மன்னுயிர்பா லன்பின்றேல், சைவமில்லை.

(i) "எவ்வுயிரு நீங்கா துறையும் இறைசிவ னென்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு" (சைவ சமய நெறி)

(ii) "தாய் தந்தை பல்லுயிர்க்கும் தாமேயாய தலைவனார்" சிவபெருமான். உலக சகோதரத்துவ உணர்ச்சி முதிரப் பாடுபடுக. இதனால் சன்மார்க்க மேற்படி கிடைக்கும்.

VI

சைவ சமயம்

1 பல சமயங்கள் உலகில் நிலவும். சைவ சமயம் இவற்றுள் தலையாய தாகவும், அப்பல சமய உண்மைகளையுந் தன்னுட்கொண்டதாக வும், முடிந்த நிலையில் சமயங் கடந்தமோன சமரசமாகவும் விளங் கல்.

(i) பெயர்ப்பொருள் : சைவம்=சிவசம்பந்தம். சமயம்=நன்ருகச் செய்யப் பட்டது. சைவசமயம்=சீவன் சிவ சம்பந்தத்தை யுணர்வதற்கு நன்ருக அமைக்கப்பட்டதொரு மார்க்கம். (சிவம்=மங்கலம்; நன்மை.)

2 மேற் சொன்னதில் முப்பொருட் குறிப்பு ; (i) உணரப்படு பொருள். (ii) உணர்வான். (iii) உணரவொட்டாது மறைத்து நிற்கும் தடை. முறையே, பதி, பசு, பாசம் (இறை, உயிர், தளை), இவற்றினுண் மையை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வன செய்தல் சைவச் சிறப்பு.

3 (i) ஏக சிவம் : உண்மை, அறிவு, ஆனந்த வடிவாகிய முழுமுதற் கட வுட் பொருள், 'மூவராலுமறியொணு முதலாய' சதுர்த்தப் பொருள்.

(ii) 'ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலாத' இக்கடவுட் பொருளைச் சிவ னென்னு நாமத்தாற் சிறப்புவகையில் போற்றுவதின் காரணம் : (பிறப்பிறப்பின்றிப்) பூரண மங்களமாயிருக்கும் நலத்தைக் குறிக் கும் சிவப்பெயரை எஞ்ஞான்றும் சிந்தை செய்து செப்பிப் பயி லுவதால் உயிர்க்குச் சிவத்தன்மை வருதல்.

(iii) (அ) சிவத்தின் நிலை. (i) சொரூபம் (ii) தடத்தம். (ஆ) சிவமும் சத்தி யும் பிரிப்பின்றி இயைந்திருத்தல் (உ-ம்) சூரியனும் கிரணமும் (இ) 'காயமோ மாயையன்று, காண்பது சத்திதன்னுல்—அருளே திருமேனி.

4 பல உயிர்கள் : (அ) அவற்றின் 3 நிலை (i) கேவலம்='காருற்ற ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போல் கட்டுண் டிருந்த' நிலை. (ii) சகலம்=கலைகளோடு கூடியியங்கும் நிலை (iii) சுத்தம்=தநு, கரண புவன போகங்களின் கூட்டுறவால் அடைய வேண்டிய நலத்தை அடைந்த பின் அவற்றைக் கடந்து, நிற்கும் நிலை.

(ஆ) உயிர்களின் முக்கிய இலக்கணம் (i) பற்றுக்கோடின்றி நில்லாமை : பாசத்தையோ அல்லது பதியையோ சார்ந்தே நிற்றல் (ii) சார்ந்த தன் வண்ணமாதல் : "யாதொன்று பற்றின தனியல்பாய் நின்று பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்துநீயுன் பக்குவங் கண்டறிவிக்கும் பான்மையேம்யாம்" (தாயுமானுர்.)

5 உலகம்—ஏகதேச விளக்கத்தைத்தரும் மாயையைக் கொண்டு இறைவன் தன் சத்தியால் படைத்துக் காத்தழிப்பது; கோடிக்கணக்கிலுள்ளது; பல் வேறு நிலைகளிலுள்ளது. வான நூல் கூறுவதுணர்க.

6 சிவசம்பந்த இயல்பு: சிவம் உயிர்களோடும் உலகுகளோடும் அத்துவிதமாய் (பொருள் தன்மையில் இவைகளின் வேறுயிருந்தும், இவைகளிலிருந்து பிரிக்க முடியாதபடி) கலந்து நிற்கும். இதனை நாம் உணர்தல் ஞானம்: "பாற்கடல்போல் ஏகசிவம் பன்மீன்போலே பசுக்கள் (சித்தாந்த நிச்சயம்.)

7 (i) இச்சம்பந்தத்தை யுணர்ந்து சிவத்தில் ஒடுங்கி இன்புறும் வழி காட்டியவர் சிவனே. தக்ஷிணாமூர்த்தியும் - அவர் சின்முத்திரைப் பொருளும்.

(ii) சிவனருள் பெற்ற மெய்யடியார்கள் பலர் அவ்வப்போது தோன்றிச் சிவத்தை உணரும் அருண்மார்க்கத்தை விளக்கி வருவது. (iii) தென்னாட்டில் சரித காலத்தில் இம்மார்க்கத்தைப் பிரகாசப் படுத்தியவர்கள் நால்வர் சிவஞான பரம்பரை நசியாது இருந்து வருதல்.

8 (i) சைவ நன்னெறியடைதற்குரியோர் சகல ஆன்மாக்களும். தேசம், சாதி, குலம், நிறம், மொழி இவைகளால் சைவம் தடைப்படுவதன்று: "ஆரேனும் அன்பு செயின் அங்கே தலைப்படுங்காண் ஆரேனும் காணு அரன்" என்னும் திருவாக்கும் பெரிய புராணத்தில் முக்கியமாய் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார், சாக்கியநாயனர் புராணங்களும் பிற நாயன்மார் மரபு வேறுபாடுகளும் உய்த்துணரற்பாலன.

(ii) உண்மைச் சைவம். உலகில் பல வேறு சமயங்களினுள்ளும் புகுந்து நிற்பது. ஆன்மபக்குவ முதிர்ச்சிக்கேற்பச் சமயங்களில் உண்மை விளக்கம் மிகுந்தும் குறைந்தும் அமைந்து கிடைத்தல். எல்லாச் சமயங்களிலும் உண்மையே உயிர் நாடியாய் இருத்தல் சைவத்தின் சமயப் பொறைக்குக் காரணமாதல்.

9 (அ) சமயத்தின் பகுதிகள் (i) தத்துவக் கோட்பாடு (ii) சடங்கு அநுட்டானம் (iii) சமய அமைப்புகள் (iv) சமய உண்மை அநுபவம்.

(ஆ) (i) மேல் 3 முதல் 6 வரையில் சுட்டப்பட்டது. (ii) சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டிற்குச் சிறப்பு வகையில் விதிக்கப்பட்டவை: விபூதிருத்திராக்க தாரணமும் சிவமந்திரமும் பொருளாய்க் கொண்டு படிமுறையில் உயர்ந்து செல்லும் சிவதீக்ஷை. நான்கு பாதங்கள் சரியைகிரியை யோக ஞானம் - ஒன்றினொன்று முதிர்ந்ததாயிருக்கு முறைமை. (iii) திருக்கோயில்களும் சைவ மடங்களும், (iv) சிவாநுபூதிச் செல்வர்கள் பரம்பரையில் விளங்குவது.

10 (அ) சைவரில் இரண்டுதரம்: (i) உண்மைச் சைவர்: சிவசம்பந்தத்தைத் தம்மனுபவத்தில் திருவருட்கண் கொண்டு கண்ட சிவ

ஞானிகள் (ii) உபாயச் சைவர் : அந்நிலையடைய நான்குபடிகளில் தமக்குரிய தொன்றில் நின்று முயன்றுகொண்டிருப்போர்.

(ஆ) பெரும்பாலோராகிய உபாயச் சைவர் கடமை : தம்மைச் சுத்திசெய்துகொள்ள (i) இயம நியமப்படி நிற்றல் (ii) சிவகாருணியத்தால் சிவபத்தி பெருக்கல். (iii) இந்நாட்டினராயின், சிவசின்னம் பூண்டு சிவமந்திர மோதி, மெய்யன்போடு சிவமூர்த்தியை வழிபட்டு வரல். (iv) திருக்கோயிலில் வழிபடுதலும் அநுபூதிமான்களருளிய சைவ நூலைப்பொருளுணர்ந்தோதி உணர்ந்த துரைத்தலும்.

11 நம்நாட்டில் தற்காலம் சைவரடைந்திருக்கும் சிறுமை: 9(அ)வில் கூறியவை சைவ மக்கள் பெரும்பாலோர் வாழ்வில் சுருங்கி வருதல்.

12 சைவ சமயக் கடமை :

(i) 10-ல் கூறியபடி தம்மொழுக்கத்தையும் வழிபாட்டையும் வளர்த்து, இறைவனருளுக்குச் சிறந்த கொள்கலங்களாதற்கு இடைவிடாது முயலுவது.

(ii) மன்னுயிர்த்தொண்டு : எளியோர்க்கிரங்கி இயல்வது தருதல் ; நாட்டுப்பற்று, தாய்மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று—இவற்றின் அளவும் அவசியமும்.

(iii) சைவர் சிறப்புக் கடமை : சைவம் பேணல், சைவ நலங்களைச் சைவரிடையும் பிறரிடையும் அன்போடு பரப்பல்.

(iv) சாதனங்கள்—திருக்கோயில்களை மீண்டும் சிவப்பொலிவுடையனவாக்கல் ; சைவ மடங்களின் சீர்திருத்தம் ; சைவ சபைகளை யாண்டும் நிறுவிச் சைவம் வளர்த்தல் ; சைவ சித்தாந்த மகாஸமாஜத்திற் சேர்ந்து சிவத்தொண்டாற்றல்.

திருஞானசம்பந்தர் பதிக அமைப்பு

[ஈ. ந. தணிகாசல முதலியார், பி. ஏ. பி. எல்.]

1. சம்பந்தர் தேவாரத்தமிழ் - தனித்தமிழ்

நமது தமிழிலக்கியத்தில் உள்ள எல்லா நூல்களினும் செந்தமிழ் நடையில் மிக்கச் சிறப்பு வாய்ந்தன தேவாரத் திருமுறைகளாம். அவற்றுள், 7-ம் திருமுறையாகிய நம்பியாரூர் தேவாரம், "வண்டமிழ் மாலை" என வன்றொண்டரே கூறுகின்றார். தாயுமானவர் இத்தமிழை,

> " வடியிட்ட சேந்தமிழின் அருமையிட் டாரூரில் அரிவையோர் பரவை வாயில்
> அம்மட்டும் அடியிட்டு நடைநடந் தருளடிகள் "

எனச் சிவபெருமானைப் பாடுவதும் காண்க. சிவபெருமானைத் தனக்கு வேண்டுவன தாராவிட்டால் "ஒருபொழுதும் அடியெடுக்க வொட்டேன்" "கன்னையன் கொடும்பாடன் என்றுரைக்க வேண்டா" வென்று திருநாகைக்

காரோணத்தில் சுந்தரர் பாடிய பதிகத்திலும் காண்க. எனெனில், அச் செந்தமிழ்த் திறம், சிவபெருமானுக்கும் பயன்படுவதுபோல்,

“செந்த மிழ்த்திறம் வல்லிரோ ? செங்கணர வமுன்கையி லாடவே
வந்து நிற்குமிதென் கொலோ ?”

என்று திருப்பைஞ்ஞீலி திருப்பதிகத்தில் பாடியது காண்க.

இத்தகை வன்றொண்டர் செந்தமிழ் எவ்விடத்தினின்று இவர் பெற்றாரெனில், அதற்கு அவரே,

“நல்லிசை ஞான சம்பந்தனும் நாவுக் கரசரும் பாடிய நற்றமிழ்மாலை
சொல்லிய வேசொல்லி யேத்துகப் பானை”

என்று திருவலிவலம் திருப்பதிகத்தில் கூறுகின்றார். ஆகையால் நம்பி யாரூரர் செந்தமிழ் திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்தர் தேவாரப்பதிகங்களின் தமிழ் என்பது அமையும்.

“நாவின்மிசை யரையன்னொடு தமிழ்ஞானசம் பந்தன்
யாவர்சிவ னடியார்களுக் கடியானடித் தொண்டன்
தேவன்திருக் கேதாரத்தை யூரன்னுரை செய்த
பாவின்றமிழ் வல்லார்பர லோகத்திருப் பாரே”

என்னும் பாசுரத்தையும் நோக்குக.

தேவாரத் திருமுறைகளில் முதல் ஆறு திருமுறைகளின் சாரமே, எழாம் திருமுறையாகும். எவ்விஷயத்திலும், தமிழ் நடையிலும், எழாம் திருமுறை சம்பந்தர், அப்பர் திருமுறைகளைப் பின் பற்றியும், அவற்றைக் கடைந்தெடுத்த நவநீதம் போலும் விளங்கும். ஆகவே அதற்கு அடிப்படையான இவ்விருவர் தேவாரச் சொற்றொடர்களைச் சிறிது கவனிப்போமாக.

திருஞான சம்பந்தரிடம் அதிக அன்பும் பக்தியும் வாய்ந்தவர் அப்பரென்பது, அவர் தேவார அகச்சான்றுகளாலும், சேக்கிழார் திருவாக்காலும் அறியலாகும். புகலி வேந்தர் முத்துச் சிவிகையைத் தானும் தூக்கி இன்பம் பெற, அப்பர் யாருமறியாது அவர் பல்லக்கைச் சுமந்ததைச் சேக்கிழார் மிகவும் அழகாக வர்ணிக்கின்றார். அப்பர் மனப்பூர்வமாய்த் திருஞான சம்பந்தர் பல்லக்கைச் சுமப்பது, உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பேறினும் சிறந்ததென்று எண்ணியிராவிடில், “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம், நரகத்திலிடர்ப்படோம்” என்று கூறியவர், ஒருபோதும் அவ்வாறு நிகழ்த்தார். சிவபெருமான் திருஞான சம்பந்தரைத் தன் மகனென எண்ணி அவருக்கு எல்லாச் சிறப்பீந்தமையும், அவர் தமிழ், தம் செந்தமிழினுஞ் சிறந்ததாய் அழைக்கப்பட்டதென்றும், அப்பர் நம்பியிருந்ததை, அவர் பதிகத்திற் காணலாம் :—

திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைப்பு பாடி அடைப்பித்தா ருள்நின்றார்

மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே !

—திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தொகை - 8.

அவ்வாறு அப்பர் தமது திருப்பதிகத் தமிழினும் சிறந்த செந்தமிழ் திருஞான சம்பந்தர் தமிழ் என்பதற்கு, திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தி லும் அகச்சான்றுகளும் அவ்வாறே காட்டுகின்றன. புகலி வேந்தர் தம் தமிழைப்பற்றிப் பின்வரும் செய்யுட்களில் செப்பிய தொடர் மொழிகளை உற்று நோக்குக :—

திருஞான சம்பந்தர் தாம் பாடியது யாவும் அரிய தமிழ் மொழிகளே என்பதற்கு அவர் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுட்கள் :—

(1) " கற்று முற்றினுர் தொழும் கழும்மலத் தருந்தமிழ்
சுற்று முற்று மாயினுன் அவன்பகர்ந்த சொற்களால்
பெற்றமொன் றுயர்த்தவன் பெருந்திருத்தி பேணவே
குற்ற முற்று மின்மையிற் குணங்கள்வந்து கூடுமே."

(2) " நலந்தரு புனற்புகலி ஞானசம் பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியன் மேயகட வுள்ளைப்
பலந்தரு தமிழ்க்கிளவி பத்துமிவை கற்று
வலந்தரு மவர்க்குவினை வாடலெளி தாமே."

(3) " கலவ மஞ்ஞை யுலவுங்கரு காவூர்
நிலவு பாடலுடை யான்றன நீள்கழல்
குலவு ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
சொலவ லாரவர் தொல்வினை தீருமே."

(5) ஈனஞானிக டம்மொடு விரகனே யேறுபல்பொருள் முத்தமிழ் விரகனே
ஆனகாழியுண் ஞானசம் பந்தனே யாலவாயினின் மேயசம் பந்தனே
ஆனவானவர் வாயினு ளத்தனே அன்பரானவர் வாயினு ளத்தனே
நானுரைத்தன செந்தமிழ் பத்துமே வல்லவர்க்கில்லை நற்றமிழ் பத்துமே.

முத்தமிழ் விரகரான ஆளுடைய பிள்ளையார் தாம் பாடியது தமிழே யன்றி வேறே மொழி தமது பதிகத்திலில்லை யென்பது ஆங்காங்குத் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுட்களில் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார். இவர் வட மொழி அறியாதவரன்று; அம்மொழியைப் பேணுதவருமன்று. இவை முறையே பின்வரும் பாசுரங்களிற் காண்க :—

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்த னுன்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய.
அற்றமில் மாலையீ ரைந்து மஞ்செழுத்
துற்றன வல்லவ ரும்ப ராவரே.

—பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் - 11.

" மைம்மலர்க் கோதை மார்பின ரெனவு
மலைமக ளவளொடு மருவின ரெனவும்
செம்மலர்ப் பிறையும் சிறையணி புனலும்
சென்னிமே லுடையரெஞ் சென்னிமே லுறைவார்

தம்மலரடியொன் றடியவர் பரவத்
தமிழ்சொலும் வடசொலுந் தாணிழல் சேர
அம்மலர்க் கொன்றை யணிந்தவெம் மடிகள்
அச்சிறு பாக்கத் தாட்சிகொண் டாரே."

என்று பாடியதால், நான்மறை வல்லவரும் வடசொல்லும் சிவபெருமானுக்கு ஏற்றதே என்றவருமான சம்பந்தர் தம் திருப்பதிகத்தில் திசைச் சொல், வடசொல் யாதும் வாராது பாதுகாத்துத் தனித்தமிழ் மொழிகளாலே பாடினரென்பது, எவ்வழியில் இவர் தேவாரத்தை உற்று நோக்கினும் காணப்படுகின்றது. வடசொல், திசைச்சொல் என்பனவற்றை வெகு சாக்கிரதையாய்க் கடிந்து நீக்கித் தமிழிலேயேபாடிய இக்கருணைநிதியின் கருத்து யாது என்பதைப்பின்னர் விளக்குவாம். இங்கு சம்பந்தர் பதிகங்கள் முற்றும் தமிழென்பது அவர் வாக்கே யாதலாலும், திருநாவுக்கரசரும், தம் தமிழினுஞ் சிறந்த செந்தமிழ் சம்பந்தர் தமிழென்பது பற்றி, சங்கத் தமிழினும் சுத்தமான தமிழ் காழியர்கோன் தமிழ் என்று நாம் கொள்வதுடன், முதன் மூன்று திருமுறைகளிலுள்ள மொழிகளே ஓர் அகராதி வடிவம் செய்து, இவ்வகராதிச் சொற்கள் தமிழ்ச்சொற்கள் என்றும், இச்சொற்களில் சில வடமொழியி லிருப்பின், தமிழ்மொழியி லிருந்தே, அம்மொழியிற் சென்றிருக்க வேண்டுமென்றே சித்தாந்தம் செய்யலாகும். இவ்வித ஆராய்ச்சி முடிவுக்குவரச் சம்பந்தர் பாடிய பதிகச் சொற்கள் வேறு இடங்களின் அநுமானங் காட்டுவதுபோல், இலம்பையங் கோட்டூர் திருப்பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுளினு மமைந்திருப்பதும் காண்க:—

கந்தனை மலிகனை கடலொலி யோதங்
கானலங் கழிவளர் கழுமல மென்னும்
நந்தியா ருறைபதி நான்மறை நாவன்
நற்றமிழ்க் கின்றுணை ஞானசம் பந்தன் "

என்பதலால், அவர் மூன்று திருமுறைகளும் தமிழே வடிவமென்று கொள்ளல் வேண்டும். தமிழிலக்கியத்தில் முதலேழு திருமுறைகளும் செந்தமிழென்பதற்கு ஐயுறவில்லை. இவற்றில் அப்பர், சுந்தரர் தேவாரங்களில் ஏகதேசம் வடமொழிச் சொற்கள் தற்சமயம், தற்பவம் என்னும் முறைகளில் வர நேரலாமாயினும், சீர்காழிப் பிள்ளையார் தமிழில், வேறு மொழி நுழைய அவர் இடந்தரவில்லை யென்பது திண்ணம்.

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த சங்கம்:—இதன் 11, 12-வது ஆண்டு விழாக்கள் சைவத்திருவாளர் பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் 4, 5-2-1933 தேதிகளில் நெல்லையப்பர் கோயில் வசந்த மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. திருவாளர்கள் சிவகுருநாத பிள்ளை, முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளை, அருணசல கவுண்டர், கந்தசாமி முதலியார், முத்தையபிள்ளை, கந்தசாமி பிள்ளையவர்கள் முறையே, உலகப்போது நெறியாது, நான் யார், திருக்கோவையார் நுட்பம், சேக்கிழார் கவித்திறம், ஐம்புலன்வென்ற அடியவர், தமிழிலக்கியம் என்பன பற்றிப் பேசினர்கள்.

உமாபதிசிவனார் திரட்டியருளிய
அருள்முறைத் திரட்டு உரை

[மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி ஏ.]

(மலர் ௫, இதழ் ௧௨, 304-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேறுயர் தாழ்வு தன்மை வினைதுக்க மிக்கபகை தீர்க்கு மேயவுடலில்
தேறிய சிந்தை வாய்மை தெளிவிக்க நின்றகரவைக் கரந்து திகழும்
சேறுயர் பூவின்மேய பெருமானும் மற்றைத் திருமாலும் நேட எரியாய்ச்
சீறிய செம்மையாகு சிவன்மேய செல்வத் திருநாரையூர் கைதொழவே. ௪௦

(உரை) சேறுயர் பூவின் மேயபெருமானும் - சேற்றில் (முளைத்து நீர்மட்டம் வரை) ஓங்கி வளர்கின்ற தாமரைப் பூ மேலிருக்கின்ற படைப்புக் கடவுளாகிய அயனும், மற்றைத் திருமாலும் - மற்றும் காப்புக் கடவுளாகிய திருமாலும்; நேட - (முறையே தமது முடி அடிகளை அன்னப் பறவையாய் உயரப் பறந்தும் பன்றியாய்க் கீழே அகழ்ந்தும்) தேட அவர்கள் காணமுடியாதபடி; எரியாய்ச் சீறிய - (அவர்களுக்குமுன்) தீப்பிழம்பாய்த் தோன்றி அவர்களைக் கோபித்த; செல்வத்திரு நாரையூர்மேய - வளம் பொருந்திய திருநாரையூரில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற; செம்மை ஆகு - எல்லார்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையாகின்ற; சிவன் - சிவபெருமானை; கைதொழ - (ஒருவன் மனதினால் நினைத்து நாவினால் மந்திரஞ் சொல்லி வாழ்த்திக்) கைகளினால் வணங்க; உடலில்மேய - உடலிலும் (அந்தக் கரணத்திலும்) பொருந்தியுள்ள; வினை - வினைமலமும்; துக்கம் - துன்பத்தை விளைக்கின்ற உலக போக நுகர்ச்சிக்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ள மாயாமலமும்; மிக்கபகை - (வினைமலத்தையும் மாயாமலத்தையும் துணையாகக் கொண்டு மோகம் மதம் இராகம் கவலை தாபம் வாட்டம் விசித்திரம் ஆகிய இவைகளுக்கு மூலகாரணமாய் நின்று) உயிருக்கு மிக்க பகைமையைச் செய்கின்ற ஆணவமல வலியும்; தீர்க்கும் - (அவனை விட்டு) நீங்கும்; வாய்மை தெளிவிக்க - (மலங்கள் அவ்வாறு நீங்குதல் காரணமாகத் தன்னாலே தொழப் பெற்ற சிவன் தனது சிந்தையில் அருளொளி விளங்கச் செய்து) சிவமே மெய்ப் பொருள் என்ற உண்மையைத் தெளிவாய் அறியும்படி செய்ய; தேறிய சிந்தை - அவ்வாறு தேற்றப்பட்டதனால் ஐயம் திரிபுகளினின்று முற்றிலும் நீங்கித் தெளிவு அறிவை அடைந்த சிந்தை; நின்றகரவைக் கரந்து திகழும் - (திரோதமலம் வயப்பட்ட காலத்தில்) நிலைத்திருந்த பொய்த் தன்மையினின்று முழுவதும் நீங்கிச் சிவம் பிரகாசித்தலுடன் விளங்கும்; வேறு - (அவ்வாறு அவனுடைய சிந்தையில் சிவம் பிரகாசித்து விளங்குதலால் முன் வாழ்ந்துவந்த வாழ்வுக்கு) வேறாக அவனுக்கு; உயர் வாழ்வு - மேலான பேரின்ப வாழ்வும்; உயர் தன்மை - அவ்வாழ்வுக்கு உரிய மேலான குணங்களும்; (உண்டாம்) - உண்டாகும்.

திருஞானசம்பந்த அடிகள் இந்தத் தேவாரப் பாட்டில் சிவன் திருக்கோயில் வழிபாட்டினது பயனைக் கூறி அருளினார். அவ்வழிபாடு எவ்வாறு செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது முன் "கூசம் நீக்கி" என்ற 27-வது பாட்டிற் கூறப்பட்டது. வழிபாட்டினது பயன் வழிபடுகிறவருடைய உள்ளத்தில் அவரது அநுபவத்தில் நிகழ்வது.

(விளக்கம்) - சேறுயர் பூவின்மேய பெருமான் - சேறுயர்பூ - தாமரைப்பூ - வடமொழியில் தாமரையைக் குறிக்கும் பங்கஜம் (பங்கயம்) என்ற சொல் சேற்றில் உண்டானது என்று பொருள்படும். பெருமான் - தலைவன். படைப்புத் தலைவன். நேட எரியாய்ச் சீறிய - அயனும் மாலும் சிவனைத் தங்கள் தவவலியாற் காண முயலாமல் தங்களுக்குள் ஒவ்வொருவரும் தாம்தாம் பெரியர் என்று செருக்குற்று காண முயன்றதனால் அவர்கள் தம்மைக் காண முடியாதபடி அவர் தீ உருவாய் நின்றார். அவ்வாறு சிவன் தீ உருவாய் நின்றது அவர்கள் கொண்ட செருக்குக்காகத் தாம் கொண்ட கோபத்தின் பொருட்டு என்பார் 'சீறிய' என்றார். செம்மையாகு சிவன்மேயச் செல்வத் திருநாரையூர் - இதனை செல்வத் திருநாரையூர் மேய செம்மையாகு சிவன் என உரைநடை செய்து பொருளுரைக்கப்பட்டது. செம்மை - நன்மை. ஆகு சிவன் - முக்

காலத்துக்கும் பொதுவான வினைத் தொகை. செம்மை ஆரு சிவன் - எக்காலத்திலும் எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை ஆகிற சிவன். திருநாவுக்கரசு அடிகள் திருக்குற்றுக் குடித் திருத்தாண்டகம் 9-வது பாட்டில் 'செம்மை தரும் பொருளானை' என்ற சொற்றொடரிலும் 'திரிபுரத்தோர் மூவர்க்குஞ் செம்மை செய்த தலையானை' என்ற சொற்றொடரிலும் செம்மை என்ற சொல் நன்மை யென்று பொருள் படுதல் காண்க. இன்பம் ஈதலே நன்மையாதலின் செம்மை என்ற சொல்லுக்கு இன்பம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். திருக்கோவையார் 358-வது பாட்டில் சிவன் என்ற சொல்லுக்குப் பேராசிரியர் "எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்தலாற்சிவன்" என்று உரை செய்திருத்தல் அறிக. கைதொழ - மனதினால் நினைத்தலும் நாவினால் வாழ்த்தலும் கையினால் தொழுதலுடன் இனம் பற்றிச் சேர்த்துக்கொண்டு பொருள் உரைக்கப்பட்டது. "மனமது நினைய வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல இனமலர் கையில் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி" என்று அருணந்தி சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் சிவஞான சித்தியார் சுபக்க நூலில் உரைத்தருளினர். மனத்துடன் கூடாத எந்தப் புறச் செயலும் பயனிலதாகும். இங்கே சிவபெருமானுக்குத் தன் முனைப்பின்றிச் செய்யும் வழிபாடு கூறப்பட்டது. தன் முனைப்பின்றிச் செய்யும் வழிபாடாவது உயிர்கள் சிவபெருமானுடைய வியாபக வேட்கை அறிவு செயல்களுக்குள் தங்கள் வேட்கை அறிவு செயல்கள் வியாப்பியமாய் அடங்கி நிற்கும்படி வழிபடுதலாகும். தொழ - தெரிநிலை நிகழ்கால வினை யெச்சம் அன்று. அது தான்கொண்டு முடியும் தீர்க்கும், நிகழும், (உண்டாகும்) என்ற வினைமுற்றுக்களால் உணர்த்தப்படும் தொழில்களுக்குக் காரணப் பொருட்டாய் வந்த இறந்த காலவினை யெச்சம்; மழை பெய்யக் குளம் நிறையும் என்றாற்போல எ - அசை. உடலின் மேய வினைதுக்கம் மிக்க பகை தீர்க்கும் - மேய - மேவிய என்ற சொல்லின் இடைக் குறை. உடலின் மேய - இனம் பற்றி அந்தக் கரணத்திலும் எனச் சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அந்தக் கரணங்கள் சேராமல் உடலில் யாதொரு தொழிலும் நிகழாது. வினை என்ற சொல் இங்கே ஆகு பெயராய் வினை மலத்தை (கன்ம மலத்தை)க் குறிக்கிறது. துக்கம் - துன்பம். வினைப்பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை உயிர் நுகர்தற்குப் பற்றுக் கோடாக உடல் அந்தக் கரணங்கள் உள்ளன. இந்த உடல் அந்தக் கரணங்கள் மாயையிலிருந்து உண்டாதல் பற்றி துக்கம் என்பது இங்கே ஆகு பெயராய் மாயை மலத்தைக் குறிக்கிறது. பேரின்பத்தை நோக்க உலக வாழ்வு இன்பமும் துக்கமே ஆதலின் மாயை மலம் இங்கே துக்கம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. மிக்க பகை என்ற சொற்றொடர் இங்கே உலக வாழ்வில் உயிருக்கு எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிற ஆணவ மலத்தைக் குறிக்கின்றது. வினை மாயை ஆணவம் ஆகிய மூன்று மலங்களும் அநாதியாயினும் ஆணவ மலம் உயிருடன் அநாதியே கூடியுள்ள சகச மலம் ஆகும்; ஏனை வினை மாயை மலங்கள் ஆணவ மல வலி நீக்கத்தின் பொருட்டு இடையே வந்து கூடிய ஆகந்துக மலங்கள். இவ்வாறு ஆணவ மலம் மூலமல மாய் உயிரினுடைய எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாயிருத்தல் பற்றி அதனை அடிகள் 'மிக்க பகை' என்றார். உடல் உட்கரணங்களானவை ஆணவ மலமும் அதற்குத் துணையாயுள்ள வினை மாயை மலங்களும் தொழிற்பட்டு உயிருக்கு மயக்க அறிவையும் துன்பத்தையும் விளைத்தற்குப் பற்றுக் கோடாம் இடங்களாயிருத்தலின், 'உடலில் மேய' என்றார். தீர்க்கும் - நீங்கும்; ஒழியும். தன்வினை; கைதொழ - வினை துக்கம் மிக்க பகை தீர்க்கும் நிகழும் (உண்டாகும்) என்பது தொழுதல் காரணமாக (Cause) தீர்த்தல் நிகழ்தல் உண்டாதல் நிகழும் - உயர்வாழ்வு தன்மை என்பது உயர் வாழ்வுஉயர் தன்மை எனப் பிரியும். உயர் என்ற அடைமொழியைத் தன்மைக்கும் கூட்டுக. உயர் வாழ்வு - வாழ்வுக்கு அடையாளம் இன்பம் அடைதல் ஆகும். தன் கணவனோடு சேர்ந்து வாழாத ஒரு பெண்ணை உலகர் 'வாழாத பெண்' என்று கூறுகின்றார்கள். உலகில்

அடையும் வாழ்வு சிற்றின்பம் அடையும் வாழ்வு. அதற்கு மேலான பேரின்பம் அடையும் வாழ்வு இது ஆதலின் 'உயர்வாழ்வு' எனக் கூறினர். உலக வாழ்வையும் பேரின்ப வாழ்வையும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஒரு சேரக்குறிப்பிட்டு "வாழ்வு அற வாழ்வித்த மருந்தே" என்று பிடித்தபத்து க-வது பாட்டிற் கூறியருளினர். பெருந்துறைப் பெருமானை நன்றிறைஞ்சி யேத்துகிற அடியார்களே வாழ்ந்தார்கள் ஆவார்கள் என்று பண்டாய நான்மறை ச-வது பாட்டில் அவர் கூறியிருத்தலும் காண்க. உயர்வாழ்வு அடைதல் இங்கே சிவயோகத்தைக் குறிக்கின்றது. சிவயோகத்தில் உண்டாகும் இன்ப நிலையை அடிகள் 'உயர்வாழ்வு' என்றார். உயர் தன்மை என்பது சிவயோக இன்ப வாழ்வுக்கு உரிய மேலான குணங்கள். உலக வாழ்வுக்கு உரிய தாமத இராசதசாத்துவிகக் குணங்களுக்கு மேலான குணங்கள் ஆதலின் 'உயர் தன்மை' என்றார். சார்ந்த வண்ணமாதற்றன்மையை உடைய உயிரின் மாட்டுப்பதியும் சிவனுடையு குணம் இங்கே உயர் தன்மை என்பது கூறப்பட்டது. உண்டாகும் என்ற சொல் அவாய் நிலையால் வந்த சொல்லெச்சம் ஆதலின் அதனைத் தன்மை என்ற சொல்லுக்குப்பின் சேர்த்துப் பொருள்உரைக்கப்பட்டது.

(குறிப்பு) சிவரூபம் ஆன்மசுத்தி. சிவதரிசனம் சிவயோகம் என்ற சொற்றொடர்களின் பொருள் விளக்கத்துக்கு இதனை ஓதும் சிவநேயர்கள் உண்மை நெறி விளக்கம் நூல் 3, 4, 5 பாட்டுக்களைப் பார்க்க.

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளைநீக்கி
யிடர்பாவங் கெடுத்தேழை யேனையுய்யத்
தெருளாய சிந்தைதனைத் தெருட்டித்
தன்போற் சிவலோக நெறியறியச் சிந்தைதந்த
அருளானை ஆதிமாதவத்துளானை ஆறங்க
நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூரானைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே. சக

(உரை) ஏழையேனை உய்ய - அறியாமையினாலே கிடந்து உழல்கின்றவனாகிய என்னை ஈடேற்ற; உள்ளத்தில் - (எனது) சிந்தையில்; இருளாய இருளைநீக்கி - அறியாமைக்குக் காரணமான ஆணவமல வலியை நீக்கி; இடர் - (உலகத்துன்பத்துக்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ள உடலுக்குக் காரணமாயுள்ள) மாயை மலத்தையும்; பாவம் - (பாவ புண்ணியங்களுக்குக் காரணமான) வினைமலத்தையும்; கெடுத்து - (என்னை வந்து தாக்காதிருக்கும்படி) அழித்து; தெளியாத சிந்தைதனை - தானாக மயக்கத்தினின்று நீங்கமுடியாத என்னுடைய சிந்தையை; தெருட்டி - மயக்கத்தினின்று நீங்கித்தெளிவு அறிவு அடையும்படி செய்து; (அவ்வாறு சிந்தை தெளிவறிவை அடைந்ததனால்; தன் சிவலோக நெறி அறிய - தான் இருக்கிற சிவலோகத்தை அடையும் வழியை நேரே அறியும் வண்ணம்; சிந்தை தந்த - அச்சிந்தையைப் பொய்த்தன்மை நீங்கி சிவத்தன்மை எய்தும்படி செய்த; அருளானை - பேரருள் உடையவனும்; ஆதி ஆன் - எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றுதற்குக் காரணமா யிருக்கிறவனும்; மாதவத்துள்ளானை - பெருந்தவப் பயனா யுள்ளவனும்; ஆறுஅங்கம் நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற பொருளானை - நான்கு வேதங்களையும் ஓதி அறிதற்கு உறுப்புக்களாயுள்ள மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறு வேதாங்கங்களையும் நான்கு வேதங்களையுங் கடந்து நிற்கின்ற பொருளா யுள்ளவனும்; புள்ளிருக்கு வேளூரானை - திருப்புள்ளிருக்கு வேளூரில் (வைத்தீஸ்வரன் கோயி

வில்) திருக்கோயில் கொண்டருளி யிருக்கிறவனும் ஆகிய சிவபெருமானை ; போற்று து வணங்காமல் ; ஆற்றநாள் போக்கினேன் - நீண்ட காலம் (வீணாகக்) கழித்தேன். ஆதலால் மாந்தர்களே நீங்கள் உங்கள் வாணாளை வீணாளாகக் கழியாமல் சிவபெருமானை வணங்குங்கள் ; அவன் உறுதியாய் உங்கள் சிந்தையை மயக்கத்தினின்று தெளிவித்து சிவமாக் தன்மையாக்கி ஆண்டு கொள்வன் என்பது குறிப்பெச்சம்.

(விளக்கம்) ஏழையேன் - ஏழைமை என்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைத் தன்மைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் - ஏழைமை, அறியாமை ; ஏழையேன் - அறிவில்லாதவனாகிய நான். உள்ளத்தில் இருளாய இருளை நீக்கி - முதலாவது இருள் அறியாமையையும் இரண்டாவது இருள் அந்த அறியாமைக்குக் காரணமான ஆணவ மலத்தையும் குறிக்கின்றன. இருளுக்குக் காரணமான இருள் என்பதற்குப் பதிலாக இருளாய இருள் என்று காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துக் கூறினார். ஆய என்பது ஆகிய'என்பதன் இடைக் குறை. ஆணவமலம் மாயையாலாகிய உடல் முழுவதும் நிறைந்திருந்தாலும் உள்ளம் (சிந்தை) அறிதலுக்குச் சிறப்புக் கருவியா யிருத்தலின் உள்ளத்தில் என்று கூறினார். "அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையே யாக" என்று சேக்கிழார் பெரியபுராணத்திற் கூறி யருளினமை காண்க. ஆணவமல வலி நீங்குமே அன்றி ஆணவ மலம் என்றும் அழியாது ஆதலின் "ஆணவமல வலியை நீக்கி" என்று உரை செய்யப்பட்டது. இடர் - துன்பம். முன்னைய 40-வது பாட்டில் அடிகள் மாயை மலத்தைத் துக்கம் என்று குறித்ததுபோல இப்பாட்டில் அதனை இடர் என்ற சொல்லால் குறிப்பித்தருளினார். அங்கே கூறிய குறிப்பு உரைகளை இதற்கும் கொள்க. பாவம் - இங்கே பாவம் என்ற சொல் ஆகு பெயராய்ப் புண்ணிய பாவங்களுக்குக் காரணமான இருவினையை அதாவது வினை மலத்தைக் குறிக்கிறது. திரோத மலத்தினது வயப்பட்ட உலக வாழ்வு நெறியில் செய்யப்படுகிற புண்ணியமும் பாபத்தைப்போலவே பிறவிக்குக் காரணமாய் அருள் நெறியிலுள்ள புண்ணியத்தை நோக்கப் பாவம் ஆதலின் புண்ணிய பாவம் என்னாது பாவம் என்றார். கெடுத்து - ஆணவமலம், என்றும் உள்ள பொருள் ஆதலின் அதனை 'நீக்கி' என்றும், ஆகந்துக மலங்களாகிய வினை மாயை மலங்கள் முற்றிலும் அழியுந் தன்மையன ஆதலின் அவைகளைக் 'கெடுத்து' என்றும் கூறினார். தெளியாத சிந்தை தனைத் தெருட்டி - உயிருக்குச் சிந்தையானது உலக வாழ்வு நெறியில் உலகமே மெய்ப் பொருளென்னும் மயக்க அறிவு (விபரீத உணர்வு)க்கு இடமாகியும் மயக்க அறிவு நீங்குகிற பருவம் வந்தபொழுது சிவபெருமான் மும்மலங்களையும் அறுத்து அச்சிந்தையில் விளங்கித் தோன்றி சிவமே மெய்ப் பொருள் என்று தெளிவித்தற்கு இடமாகியும் இருத்தலின் "தெளியாத சிந்தைதனைத் தெருட்டி" என்றார் ; தெருட்டி - பிறவினை. தெருள் - தன் வினை. "சிந்தைய தென்னச் சிவமென வேறில்லை" என்று திருமூலர் திருமந்திரத்திலும், சிந்தையுட் சிவமாய் என்று அடிகள் திருக்கச்சியே கம்பம் திருக்குறுந் தொகை 5-வது பாட்டிலும் உயிருக்குச் சிந்தையானது தெளிவு அறிவை அடையும் இடம் என்று கூறியருளினர் ; மாணிக்கவாசக அடிகள் "சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி" என்றார். சிவலோக நெறி அறியச் சிந்தை தந்த - சிந்தை தெளிவுஅறிவை அடைதலும் பேரின்பம் பெறுதற்குச் சிவலோகம் அடைதலிலேயே நாட்டம் வைத்தலால் "சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த" என்றார். சிந்தை தருதலாவது சிற்றின்ப வாழ்வை நினைத்து கொண்டிருந்த சிந்தையைப் பேரின்ப வாழ்வையே நினைக்கும்படியான சிந்தையாகமாறுதலை அடையச் செய்தல். அருளாளை-சிவபெருமான் உயிர்கள் மேல் வைத்த பேரருளினால் அவைகளுடைய சிந்தையிலுள்ள மலமறுத்து சிந்தையைத் தெளிவித்துப் பேரின்பம் அடையச் செய்கின்றான் என்பார் ' அருளாளை ' என்றார். ஆதிமாதவத்துளானை - ஆதியான மாதவத்தான் எனப் பிரித்து உரை செய்யப்பட்டது.-உயிர்கள் தனுகரண புவனபோகங்களு

டன் வாழ்தற்கு இறைவன் காரணமாயிருத்தலின் அவைகளைச் சிந்தை தெளிவித்துச் சிவலோக நெறி அறியச் செய்தல் அவன் கடன் என்பார், ஆதியான் என்றும் அவ்வாறு செய்தல் இறைவனுக்குக் கடனாயினும் உயிர்களும் முயன்று மெய்ஞ்ஞானம் தரக்கூடிய தவம் செய்தல் வேண்டும் என்பார், மா தவத்துள்ளானை என்றும் கூறினர். ஆற்ற நாள் - நாள். இங்கே காலத்தைக் குறிக்கிறது - ஆற்ற நாள் - நீண்ட காலம்; போக்கினேன் - அடிகள் தாம் சமண சமயத்தில் வீணாகக் கழித்த காலத்தை எண்ணி அத்தன்மையில் பிறரும் அவ்வாறு காலங் கழியாது இறைவனை வழிபடல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்த வேண்டி இவ்வாறு கூறினர். ஏ - ஈற்றசை.

ரு. அருளுரு நிலை

ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட் டிளைக்கின் றேனை
இப்பிறவி யறுத்தேற வாங்கி யாங்கே
கூவியம ருலகனைத்து முருவிப் போகக் குறியிலறு
குணத்தாண்டு கொண்டார் போலும்
தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனைகங்கை சரசுவதிபொற்
றாமரைபுட் கரணி தெண்ணீர்க்
கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனாரே. சஉ

(உரை) தாவி வருகாவிரி நல்யமுனை சரசுவதி - பரந்து ஓடுகின்ற காவிரி நல்ல யமுனை சரசுவதி; பொற்றாமரை புட்கரணி தெண்ணீர்க் கோவி ஒடுகுமரி தீர்த்தம் - பொற்றாமரை புட்கரணி தெளிந்த நீரையுடைய கோவி - கன்னியாகுமரி ஆகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களெல்லாம்; சூழ்ந்த - சூழ்ந்திருக்கிற; குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எங்கூத்தனார் - கும்பகோணத்தில் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் என்ற நாகேசுவர சுவாமி கோயிலில் திருமேனி கொண்டருளியிருக்கும் சிவபெருமான்; இப் பிறவி இடர்க்கடல் இடைப்பட்டு இளைக்கின்றேனை - இந்தப் பிறவித் துன்பமாகிய கடலின்கண் அகப்பட்டுத் தளர்ந்து கிடக்கின்றவனாகிய என்னை; அறுத்து - (அப்பிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி பிறவிப்பற்றை) ஒழித்து; ஏறஏவி - பிறவிக்கடலினின்று கரை ஏறி வரும்படி ஆணை செய்து; ஆங்கே வாங்கி - (அவ்வாணையின்படி நான் நடக்க) அப்படியே இழுத்து; அமர் உலகு அனைத்தும் உருவிப்போகக் கூவி. இருக்கின்ற உலகங்களை எல்லாம் ஊடுருவிச் சென்று அவைகளுக்கு அப்பால் வரும்படி என்னை அழைத்து; குறியில் அறுகுணத்து ஆண்டுகொண்டார் - யாதொரு முடிவிடமும் இல்லாத தன்வயத்தனாதல் முற்று முணர்தல் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் முடிவிலாற்றலுடைமை பேரருளுடைமை வரம்பிலின்பமுடைமை ஆகிய ஆறு குணங்களையும் (அவரை நான் சேர்ந்தபொழுது) என்னிடம் பதியும்படி செய்து (என்னோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து தமது அடிமையாக ஆண்டுகொண்டார்.

(விளக்கம்) தாவி - தீர்த்தம் - புட்கரணி என்பது ஒரு தீர்த்தத்தின் பெயர் - வடமொழிச் சொல். காவிரி முதலிய தீர்த்தங்களெல்லாம் கும்பகோணத்திலுள்ள திருக்குளத் தீர்த்தத்திற் சேர்ந்திருப்பதை அத்தல புராணத்திற் காண்க. எல்லாத் தீர்த்தங்களும் சேர்ந்திருக்கும் திருக்குளத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருதரம் மாமகம் நடப்பது பிரசித்தி. குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் - குடந்தை - கும்பகோணம். கோட்டம் - கோயில். குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் என்பது கும்பகோணத்திலுள்ள நாகேசுவரசுவாமி கோயில். கூத்தனார் - கூத்தன் - நடனம் செய்யும் பெருமான்.

கூத்தனுர் - மரியாதைப் பன்மை. இடர்க்கடல் இடை - பிறவித்துன்பம் மிகுதியைக் குறிக்க இடர்க்கடல் என்றூர். இடை ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. இலைக்கின்றேனை உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைத்தெரிநிலை தன்மை நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர். ஏற-பிறவித் துன்பம் கடலுக்கு உவமிக்கப்பட்டதால் அதனைக்கடத்தலை(க்கரையினின் றும்)ஏறஎன்றூர். வாங்கி-இழுத்து-கடற்கரை மேலிருக்கிற ஒருவன் கடலினுளகப்பட்டுக் கரையேற முடியாது தயங்கும் வேறு ஒருவனைக் கரைமேல் விடுக்க ஒரு கை பிடித்து இழுத்தல்போல இறைவன் என்னைப் பிறவிக்கடலினின்றும் இழுத்து - வாங்கி என் பதனால் அடிகள் இறைவனது உதவியின்றிப் பிறவிக்கடலைக் கடக்கமுடியாது என்ற உண்மையைக் கூறினூர். அமர் உலகு அனைத்தும் - அமர் - இருக்கின்ற உள்ளதாய (Existing) உலகு அனைத்தும் - பிரகிருதிமாயை அசுத்தமாயை சுத்தமாயை என்ற மூவகை மாயாபுவனங்கள் முற்றும் ஊடுருவிப்போக - கீழேயிருந்து ஒவ்வொரு புவனங்களையுங் கடந்து முடிவில் எல்லாப் புவனங்களையும் தாண்டிப்போக - புவனங் கள் பருமை நுண்மை பேதங்களின்றி (Different States of matter) இடபேதங்க ளுடையன அல்ல. பேரின்பம் அடைதலுக்கு எல்லாத் தத்துவங்களையும் புவனங்களை யும் கலைகளையும் கடந்து போகவேண்டிய திருத்தலின் உலகு அனைத்தும் என்றூர். கூவி - "இருளைத் துரந்திட்டிங்கே வா என்றங்கே **கூவும்** - அருளைப் பெறுவாறுசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே" என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகத்திற் கூறி யிருத்தல் காண்க. குறியில் அறுகுணத்து ஆண்டுகொண்டார் - அறுகுணங்கள் பத வுரையிற் கூறப்பட்டன. இந்த அறுகுணங்களும் எட்டுக் குணங்களாகவும் கூறப்படுத லுண்டு. இவை சத்து சித்து ஆனந்தம் (உண்மை அறிவு இன்பம்) என்ற மூன்று குணங்களிலும் அடங்கும். இக்குணங்கள் இறைவனை விட்டுப் பிரியாத குணங்கள். அவைகளைத் தாமசம் இராசதம் சாத்துவிகம் என்ற குறியுடைய மாயா குணங்களி னின்று வேறு எனக் குறித்தற்குக் குறியில் அறுகுணம் என்றூர். இன்னும் இறைவனி னின்றும் வேறுகாத இக்குணங்கள் வேறொன்றிலும் அடங்காமல் தாமே தனித்து நிற்பன ஆதலாலும் குறியில் குணங்கள் எனப்பட்டன என்று கூறலாம். இறைவன் அடிகளை அறுகுணங்களால் ஆண்டுகொள்ளுதல் என்பது இறைவன் தமது வியாபகக் குணங்களில் அடிகளுடைய குணங்களை அடங்கும்படி செய்து அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்றல் ஆகும். அவ்வாறு இறைவன் செய்யுங்கால் அடிகளிடத்தில் இறைவனுடைய குணங்கள் முற்றிலும் பதிந்து பேரின்பம் உண்டாகின்றது. அடிகள் இதைப் பேரின்ப நிலைப் பேற்றைத் திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம் 10-வது பாட்டில் "எண்குணத்து ளோமே" என்றூர். கொண்டார்போலும் என்பதில் போலும் அசை. ஆதலின் உல கத்தீரே நீங்களும் இறைவனை வழிபடுங்கள் என்பது குறிப்பெச்சம்.

வெறியார் மலர்க்கொன்றை சூடினானை
வெள்ளானை வந்திறைஞ்சும் வெண்காட்டானை
அறியா தடியே னகப்பட்டேனை
அல்லற் கடல்நின்று மேறவாங்கி
நெறிதா னிதுவென்று காட்டினானை
நிச்சலநி பிணிகள்தீர்ப்பான் தன்னைப்
பொறியா டரவார்த்த புனிதன் தன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன்நானே. ௪௩

(உரை) வெறியார் கொன்றை மலர் சூடினானை - நறுமணம் பொருந்திய கொன்றை மலர் மாலையைத் (தனது சென்னியின்மேல்) அணிந்தவனும்; வெள்ளானை வந்து இறைஞ்சும் வெண்காட்டானை - தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை யானை வந்து வணங்கு

இன்ற திருவெண்காட்டி லிருக்கின்றவனும்; அறியாது - (பிறவித் துன்பம் இன்னது என்று) தெரியாமல்; அகப்பட்டேன் அடியேனை - பிறவிக் கடலிற் சிக்கிக்கொண்ட அடியவனாகிய என்னை; அல்லல் கடல்நின்று - அப்பிறவித் துன்பக் கடலினின்று; ஏறவாங்கி - கரை ஏறும் வண்ணம் இழுத்து; நெறி இது என்று காட்டினானை - (வீட்டின்பத்தைச் சேர்தற்கு வழி அறியாது திகைத்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு) வழி இது என்று காட்டினவனும்; நிச்சல நலி பிணிகள் தீர்ப்பானை - எப்பொழுதும் என்னை வருத்துகின்ற மலநோய்களை ஒழிக்கிறவனும்; பொறி ஆடு அரவு ஆர்த்த புனிதனை - புள்ளிகளை உடைய ஆடுகின்ற பாம்பை(க் கச்சாக அரையிலே) கட்டின தூய்மையானவனும்; பொய்யிலியை - பிறப்பு இறப்பின்றி நித்தியமா யிருப்பவனும் ஆகிய சிவபெருமானை; நான் - நான்; பூந்துருத்திக் கண்டேன். திருப்பூந்துருத்தி என்கிற தலத்திலே திருக்கோயில் கொண்டருளி யிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

(விளக்கம்) வெள்ளானை வந்து இறைஞ்சும் வெண்காட்டான் - தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை யானை சாப நீக்கத்தின் பொருட்டுத் திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானை வணங்கிய வரலாற்றை அத்தலத்துப் புராணத்திற் காண்க. அகப்பட்டேன் அடியேனை - அடியேன் அகப்பட்டேன் என்பதை அகப்பட்டேன் அடியேன் என மாற்றுக. அகப்பட்டேன் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைத் தன்மை. இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். அடியேன் - அடிமை என்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். அல்லற் கடல் - மக்களது உலக வாழ்க்கையிலுள்ள துன்பம் மிகுதியாயிருத்தல்பற்றி அது கடல் என்று உருவகம் செய்யப்பட்டது. ஏறவாங்கி - உலக வாழ்க்கைத் துன்பம் அல்லற் கடலுக்கு உவமிக்கப்பட்டதால் உலக வாழ்க்கைப் பற்றை ஒழித்துப் பேரின்ப நெறிக்குச் செல்லுதலை கரை ஏறுதலுக்கு உவமித்தார். வாங்கி=இழுத்து - பிறப்பிறப்பு இல்லாத இறைவன் பிறவித் துன்பத்தில் அழுந்தும் என்னை இழுத்து. அடிகள் சமண் நெறியிலிருந்த தமக்கு இறைவன் சூலைநோயை ஏவித் திருவதிகைக்குவரும் படி‘செய்து’ ஆண்டமையை ‘வாங்கி’ என்றார். இது நெறி என்று காட்டினானை - அடிகள் தாம் சமண சமயத்திலிருந்தபொழுது பேரின்பம் அடைதற்கு நெறி அறியாதிருந்துப் பின் அந்நெறி இறைவனாற் காட்டப்பட்டதால் இது நெறி என்று காட்டினானை என்றார். தான் - அசை. நிச்சல் - நித்தல் என்பதன் போலி. வைத்த என்பது வைச்ச என வருதல்போல. புனிதன் - மலரகிதன். பொய்யிலி - உண்மைப் பொருள். சத்துப்பொருள் பிறப்பு இறப்பின்றி நித்தமா யுள்ளான். தான் ஒன்றனையுஞ் சாராது தன்னை எல்லாப் பொருள்களும் சார்ந்து நிற்றற்கு ஆதாரமாயுள்ள தனிப் பொருள். தீர்ப்பான். உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்பாடாக எதிர் காலம் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். இயல்புபற்றி தீர்க்கின்றவன் எனக் கூறற்பாலது, தீர்ப்பான் எனக் கூறப்பட்டது. தீர்ப்பான் தன்னை - புனிதன் தன்னை என்பவைகளில் ‘தன்’ இரண்டும் அசை நிலைகள். கண்டேனே என்பதிலுள்ள ஏ - யும் அசை நிலை. ஆதலின் உலகத்தீரே நீங்களும் இறைவனை வழிபடுங்கள் என்பது குறிப்பெச்சம்.

குலங்கெடுத்துக் கோளிக்க வல்லான் றன்னைக்
குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலானை
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்த மாட்டிக்கொண்ட
மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்தவாறே. சச

(உரை) தயாமூல தன்மம் என்னும் தத்துவத்தின் வழி நின்று-அருளாகிய காரண அறம் என்று கூறப்படும் உண்மைப்படி நிலைபெற்று நின்று ஒழுகி; தாழ்ந்தோர் எல்லார்க்கும் - தன்னை வணங்குகின்றவர்கள் எல்லாருக்கும்; குலம் கெடுத்து (உம்) - அவர்கள் குடும்பம், கோத்திரம், குடி, குலம், நாடு முதலிய மக்கள் இனங்களுக்குச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தங்களை மதிக்கும் செருக்கை நீக்கியும்; கோள் நீக்க வல்லான் - அச்செருக்கினுற் கொள்ளப்படும் தீமைக் குணத்தை நீக்கும் வன்மை உடையவனுகியும்; குலவரையின் மடப்பாவை இடப்பாலான் - சிறந்த மலையாகிய இமயமலை அரசனது புத்திரியாகிய பார்வதியை (மணந்து அவளை)த் தனது இடது பக்கத்தில் வைத்தவனுகியும்; மலம் கெடுத்து (உம்) - உயிரினது அழுக்காகிய அவா மிகுதியை நீக்கியும்; மாதீர்த்தம் ஆட்டிக்கொண்ட மறையவனும் - மிக்க மாண்புடைய தீர்த்தம் என்று கூறப்படும் அருள் நீரிலே முழுகுவித்து அநுக்கிரகம் செய்த வேதாகமப் பொருளாயிருப்பவனுகியும்; பிறைதவழ் செஞ்சடையினுனும் - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன் தங்கியிருக்கின்ற சிவந்த சடையை உடையவனுகியும்; சலம் கெடுத்து (உம்) வெகுளியை நீக்கியும்; நலம் கொடுக்கும் நள்ளாற்றுன் நம்பியை - பேரின்பத்தை அருளும் திருநள்ளாற்றில் திருக்கோயில் கொண்டருளிய உத்தமனுகிய சிவபெருமானை; அடியேன் நான் - அவனுக்கு என்றும் மீளா அடிமையாயிருக்கும் நான்; நினைக்கப்பெற்று - மனதினுல் நினைத்தும் (நாவினுலே துதித்தும் உடலினுலே தொழுதும்) வழிபாடு செய்யப் பெற்றதனுல்; உய்ந்தஆறு (இது ஆகும்) - (பிறவித் துன்பத்தினின்றும் தப்பிப் பிழைத்த வழி இது ஆகும்; ஆதலின் உலகத்தீரே நீங்களும் அவ்வாறு சிவபெருமானை வழிபட்டு உய்யுங்கள் என்பது குறிப்பெச்சம்.

(விளக்கம்) தயாமூல தன்மம் என்னும் தத்துவம் - தயாமூல தன்மம் என்ற சொற்றொடர் தயா ஆகிய மூலதன்மம் எனவிரியும். தயா=அருள்; வடமொழி. அது தயவு என்றும் தமிழில் வழங்கப்படும். மூலம்=காரணம். தன்மம்=அறம். மூலதன்மம்=காரண அறம். திரோதமலம் வயப்பட்ட உலக நெறியில் அருளின் காரியமாய் அருளின் வழி நடைபெறும் அறமானது வீட்டு நெறியில் அருளே அறமா யிருத்தலின், அடிகள் அருளாகிய காரண அறம் என்று பொருள்படும் தயாமூல தன்மம் என்ருர். உலகநெறியில் அறமும் மறமும் உண்டு. வீட்டு நெறியில் மறம் என்பதே இல்லை. வீட்டு நெறியில் அருளே அறமா யிருத்தலின் ஔவையார் பொருளின்பங்களுடன் அறமும் விட்டதே பேரின்ப வீடு என்று கூறினுர். தத்துவம்=உண்மை. (Reality.) தாழ்ந்தோர்க்கு எல்லாம் - இது தாழ்ந்தோர் எல்லார்க்கும் என உரைநடை செய்து பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்தல்=வணங்குதல். உயிர்கள் சிவபெருமானை ஆண்டவன் ஆகவும், தங்களை அடிமைகளாகவும் கொண்டு தங்கள் அறிவு வேட்கை செயல்களை சிவபெருமானுடைய வியாபக அறிவு வேட்கை செயல்களுக்குள் அடங்கும்படி தன் முனைப்பின்றி நின்று வணங்குதல். குலம் கெடுத்து - குலம்=கூட்டம். அது இங்கே ஆகுபெயராய், குடும்பம், குடி, சாதி, குலம், நாடு முதலிய மக்கட்கூட்ட இனங்கள் பற்றி எழுகின்ற செருக்கைக் குறிக்கின்றது. இது அவிச்சை (மயக்க அறிவு) யால் உண்டாகிறது. கோள் என்பது கொள் என்ற முதனிலை நீண்ட தொழிற்பெயர். கோள்=கொள்ளப்படுவது. அது இங்கே ஆகுபெயராய்க் கொள்ளப்படும். தீமைக் குணத்தைக் குறிக்கிறது. தீமைக்குணம் என்பது குடும்ப முதலிய இனங்களுக்குப் புறம்பேயுள்ள மக்களிடத்தில் அருளுக்கு மாறுன வேற்றுமையும் பகைமையும் கொள்ளுதல். ஒருவனுக்கு அவனைப்பற்றிய செருக்கைப் பார்க்கிலும் அவனுடைய குடும்ப முதலிய இனம் பற்றிய செருக்கு அவ் வினத்தார்களாற் போற்றப்பட்டு வலி உடையதா யிருத்தலின், அதனை அடிகள் இங்கே கூறினுர். இக்காலத்து நமது நாட்டில் சாதி பற்றியும் மேற்கு நாடுகளில் வகுப்பு பற்றியும் நாடு பற்றியும் எழுகின்ற குலச்செருக்கா லுண்டாகும் கலக்கங்களும் துன்பங்களும் தெளிவு. கெடுத்து - நீங்கும்படி செய்து. குலங்கெடுத்து என்பதில் கெடுத்து என்பதற்குப்பின் உம் தொக்குநிற்பதை விரித்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே மலங்கெடுத்து, சலங்கெடுத்து என்பவற்றிற்கும் கொள்க. குலவரை=சிறந்த மலை. மலைகளிற் சிறந்தது இமயமலை ஆதலின் அதனை அடிகள் குலவரை என்று கூறினுர். குலவரை என்பது இங்கே அன்மொழித் தொகையாய் இமயமலைக்கு அரசனைக் குறிக்கிறது. குலவரையன் என்ற பாடமும் உண்டு.